

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/712/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

47/2015. (II. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület panaszos¹ 2014. november 6-án előterjesztett **panaszát** a 2015. február 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület felhívása ellenére a panaszos beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2014. november 6-án, elektronikus úton előterjesztett beadványában az alábbiakat adta elő.

A panaszost 2009. december 7-én volt munkáltatója tettelesen bántalmazta, ezért feljelentést tett, azonban csak 2010. márciusában hallgatták ki. Májusban megtörtént a szembesítés is, ami eredménytelenül zárult. Majd gyorsan lezárták az ügyet, panaszos megítélése szerint anélkül, hogy ténylegesen nyomoztak volna, illetve több hibát is elkövettek a nyomozás során, így nem tettek meg mindent az elkövetők megtalálása és meggyanúsítása érdekében. A panaszos ezért 2012-ben panasszal fordult az ügyészséghez, amelyet elutasítottak. A panaszos állítása szerint teljesen egyértelmű, hogy a volt munkáltatójának vezetője és annak fia az elkövetők, ezért kéri, hogy a Testület intézkedjen az ügygel kapcsolatban, mert kártérítés miatt pert szeretne indítani ellenük.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A panaszossal kapcsolatban 2010 elején több ügyfele és a munkáltatója is kapott névtelen leveleket, amik miatt a panaszos feljelentéssel élt, azonban kihallgatását követően két héttel lezárták az ügyet mondván, hogy nem történt bűncselekmény. 2012-ben a panaszos többször fordult az ügyészséghez, mire nagy nehezen megállapították, hogy valóban történt bűncselekmény és el is rendelték ennek kivizsgálását. Viszont csak 2013 januárjában hívták be kihallgatásra, azonban azóta semmilyen értesítést vagy határozatot nem kapott az ügyvel kapcsolatban. A panaszos kifogásolta, hogy 2 évet vártak a nyomozás elrendelésével, és hogy több mint 1 éve nem történt előrelépés az ügyben, mióta kihallgatták. A panaszos sejti, hogy ki vagy kik lehetnek az elkövetők, ezért megerősítést szeretne kérni, és azt, hogy a Testület intézkedjen az ügy felderítésére.

A panaszos állítása szerint 2014. augusztus 25-én folyamatban lévő büntetőügyben megtartott szembesítés során az őt feljelentő ügyfele, aki nagyobb összeggel tartozik neki, több alkalommal megengedhetetlen stílusban beszélt a panaszossal, és ezt az irodában jelenlévő nyomozók szemrebbenés nélkül tűrték. Ráadásul ez a személy több alkalommal is megfenyegette sms-ben, amit ott el is ismert, azonban ezt nem jegyzőkönyvezték. A panaszos kérte az eset kivizsgálását.

A panaszos előadta, hogy 2014. július 15-én a villamossal ment dolgozni, majd beadványát azzal folytatta, hogy a V. utca 8. szám előtt parkolt le, és aznap 20 óra 30 perckor ért vissza az autójához, amikor azt tapasztalta, hogy a gépkocsit ellopták. A panaszos azonnal hívta a rendőrség központi számát, ahol a bejelentést továbbították a Kerületi Rendőrkapitányság felé. Onnan fél órán belül meg is jelent két rendőr a helyszínen. A panaszos elmondta, hogy mi történt, hol parkolt és milyen színű az autója. A rendőrök felvették az adatait és ezután bevitték a kapitányságra, hogy megtegye a feljelentését. Ám ehhez képest a panaszos csak egy határozatot kapott, amelyben elrendelték a körözést, azonban feljelentést és jegyzőkönyvet nem vettek fel az ügyvel kapcsolatban. Ráadásul az eltulajdonított érték jóval nagyobb, mint amit a határozatban rögzítettek. A panaszos elmondása szerint 2010-ben is ellopták már ugyanezt az autóját, de akkor készült részletes jegyzőkönyv a bejelentést követő napon.

A panaszos beadványában ezt követően arról számolt be, hogy ugyanaznap, amikor várt arra, hogy megírják a „jegyzőkönyvet”, közölték velem, hogy elfogatóparancs van kiadva ellene, amelyről egyszer sem értesítették, pedig 2 alkalommal is megállították Budapesten a rendőrök okmányellenőrzés céljából. A panaszos kifogásolta, hogy megalázóan bántak vele, berakták a fogdába és meg kellett várnia egy másik rendőrkapitányság alkalmazottait, akik át is vitték az ő kapitányságukra. Ott szintén fogdába zárták és reggel 6 óráig ott is kellett tartózkodnia. Másnap „lerabosították” mondván, hogy bujkált és elszökött a hatóság elől, de ez a panaszos szerint sosem történt meg, mivel ha tudott volna a körözésről, akkor azonnal megjelent volna a rendőrségen. Ráadásul, amiért bezárták, az már azóta rendeződött, így a panaszos alaptalannak tartja az intézkedést, amely miatt teljesen megalázottnak érezte magát.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) szerint „Akinak a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben

meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt évtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni”.

Látható, hogy a Testület csak olyan konkrét rendőri intézkedésekkel, vagy mulasztásokkal foglalkozhat, amelyek a panasztétel időpontját megelőző 20 napban történtek, továbbá eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az a személy kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett (illetőleg meghatalmazással a panaszos képviselője), ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e. Ennek érdekében – a Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján – az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a titkárság felhívhatja a panaszost, hogy panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg.

A fent idézett rendelkezések értelmében – a hatáskör hiányában – a Testület nem foglalkozhat állást azzal kapcsolatban, hogy valaki jogellenes cselekményt követett-e el, valamint a Testület az elkövetővel szemben nem teheti meg a szükséges intézkedést, továbbá nyomozást sem végezhet. Továbbá a Testületnek nem terjed ki hatásköre olyan kifogásokra, amelyek a rendőrség azon intézkedésével vagy mulasztásával kapcsolatosak, amelyet egy büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljárva foganatosít, az ilyen jellegű panaszokra a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései biztosítják a megfelelő jogorvoslatot. Amennyiben a rendőrséget feljelentés felvételében mulasztás terheli, úgy ez ellen ugyancsak a Be. szabályai szerint lehet jogorvoslattal élni. Mindezek alapján a Testület a panaszbeadványnak azon részét vizsgálhatja, amely az elfogatóparancs kibocsátását követő előállítására vonatkozik.

Mindezekről a Testület 2014. november 18-án kelt levelében tájékoztatta a panaszost, egyúttal felhívta arra is a figyelmét, hogy a Testület vizsgálatát elektronikus úton benyújtott panasz esetében csak abban az esetben kezdheti meg, ha a megadott határidőn belül külön, írásban – aláírásával megerősítve – is kéri ügyének elbírálását. Mivel a panaszos beadványában a sérelmezett rendőri intézkedés időpontját elmulasztotta megjelölni, a Testület tájékoztató levelében felszólította, hogy jelölje meg az intézkedés pontos dátumát, és amennyiben a panasz előterjesztésére nyitva határidőt elmulasztotta, terjesszen elő igazolási kérelmet is.

A Testület tájékoztató levele a visszaérkezett térítvevény tanúsága szerint nem kereste jelzéssel érkezett vissza és az azóta eltelt időszakban a panaszostól nem érkezett a Testülethez válaszlevél, amelyben saját aláírásával megerősítve is kérte volna a Testület eljárását.

Tekintettel arra, hogy az elektronikusan benyújtott panaszbeadványt a panaszos a Testület felhívása ellenére aláírásával nem erősítette meg, így a panasz nem felel meg az Rtv.-ben és a Testület Ügyrendjében meghatározott feltételeknek.

III.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése, valamint az Ügyrendje fentebb idézett szakasza alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2015. február 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZTÜLET